

1231

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 29 grudnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie finansowania w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zleczone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego.

Na podstawie § 16 uchwały nr 44 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie zatwierdzenia wytycznych gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-9, poz. 139) na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyła się § 3 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie finansowania w jednostkach orga-

nizacyjnych spółdzielczości wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zleczone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego (Monitor Polski Nr A-44, poz. 578).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *St. Jędrzychowski*

1232

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 29 grudnia 1956 r.

uchylające zarządzenie z dnia 12 stycznia 1953 r. w sprawie wyrobu pieczywa cukierniczego.

Na podstawie art. 1 i 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyła się zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 stycznia

1953 r. w sprawie wyrobu pieczywa cukierniczego (Monitor Polski Nr A-4, poz. 43).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *St. Jędrzychowski*

1233

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 31 grudnia 1956 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Gospodarki Komunalnej i Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do ustalania cen zbytu na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne oraz roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, wykonywane przez przedsiębiorstwa im podległe.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683 oraz z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się:

1) Ministrowi Gospodarki Komunalnej uprawnienia do ustalania cen zbytu:

a) artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych produkowanych przez podległe przedsiębiorstwa, jeżeli na takie same artykuły produkcji innych przedsiębiorstw państwowych nie zostały ustalone jednolite ceny zbytu,

b) artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe radom narodowym, nad których działalnością gospodarczą sprawuje zwierzchni nadzór, o ile na artykuły te z uwagi na ich znaczenie ustala się ceny zbytu jednolicie w skali krajowej (§ 4 ust. 3 i 4 uchwały nr 279

Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa przemysłu drobnego, przedsiębiorstwa przemysłu spółdzielczego oraz przedsiębiorstwa gospodarki nieuspołecznionej (Monitor Polski Nr A-52, poz. 695),

2) Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnienia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych produkowanych przez podległe mu przedsiębiorstwa remontowo-montażowe.

§ 2. Przekazuje się Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnienia do ustalania cen na roboty (usługi) o charakterze przemysłowym wykonywane przez jednostki mu podległe dla jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 3. Ceny zbytu artykułów, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a) i pkt 2, należy uzgodnić z wyłącznym lub głównym nabywcą tych artykułów (bezpośrednim nabywcą lub właściwą jednostką zbytu). W celu uzgodnienia ceny — ministerstwo (centralny zarząd) podaje proponowaną cenę wyłącznemu lub głównemu odbiorcy, który może w ciągu 20 dni zgłosić zastrzeżenie. Niezgłoszenie zastrzeżenia w terminie 20 dni od daty otrzymania wniosku uważa się za akceptację proponowanej ceny.

§ 4. Ceny zbytu nietypowych artykułów oraz nietypowych robót (usług) o charakterze przemysłowym, wykonywane przez jednostki podległe ministrom wymienionym w §§ 1 i 2, ustalane będą przez dostawcę w porozumieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala ministerstwo (centralny zarząd), któremu podlega dostawca, po zasięgnięciu opinii ministerstwa (centralnego zarządu), któremu podlega odbiorca.

§ 5. 1. Ceny, o których mowa w § 1, ustalane będą na zasadach określonych w uchwale nr 279 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. powołanej w § 1 pkt 1 lit. b).

2. Ceny robót, o których mowa w § 2, ustalane będą na zasadach określonych w uchwale nr 366 Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen robót o charakterze przemysłowym wykonywanych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego, spółdzielnie oraz przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej.

3. W przypadku ustalenia cen wyłącznie w oparciu o koszt własny artykułów (bez uwzględnienia relacji cen) na-

leży po upływie 3 miesięcy, a przed upływem 7 miesięcy od daty ustalenia cen, przeprowadzić rewizję tych cen w oparciu o przeanalizowane elementy kalkulacji wynikowej.

§ 6. Jeżeli cena artykułów, o których mowa w § 1, ustalona została w relacji do cen innych artykułów, w okresie 6 miesięcy od ustalenia ceny można przeprowadzić jej rewizję w trybie określonym w § 4.

§ 7. Zarządzenie nie dotyczy cen zbytu wyprowadzonych z cen detalicznych przez potrącenie marży handlowej.

§ 8. Ministerstwa prowadzić będą rejestry cen artykułów, o których mowa w § 1, ze wskazaniem w szczególności dokładnego określenia (nazwy) wyrobu, numeru dokumentacji technicznej, nazwy wytwórcy, numeru i daty decyzji o ustaleniu ceny i daty, od jakiej cena obowiązuje.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. L. Kasman

1234

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 31 grudnia 1956 r.

w sprawie przekazania Ministrom: Górnictwa Węglowego, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego i Przemysłu Chemicznego uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A 50, poz. 683, oraz z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrom: Górnictwa Węglowego, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego i Przemysłu Chemicznego uprawnienia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa podległe danemu ministrowi, zbywanych wyłącznie podległym mu jednostkom, jeżeli na takie same artykuły produkcji innych przedsiębiorstw państwowych nie zostały ustalone jednolite dla przedsiębiorstw państwowych ceny zbytu.

§ 2. Przekazuje się Ministrom: Górnictwa Węglowego, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego i Przemysłu Chemicznego uprawnienia do ustalania:

1) cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych po raz pierwszy (nowa produkcja) przez podległe im przedsiębiorstwa, zbywanych w kraju, jak i przeznaczonych na eksport, jeżeli na takie same artykuły produkcji innych przedsiębiorstw państwowych nie zostały ustalone jednolite dla przedsiębiorstw państwowych ceny zbytu;

2) cen robót (usług) o charakterze przemysłowym, wykonywanych przez podległe im przedsiębiorstwa dla odbiorców w kraju, jak i zagranicznych.

§ 3. Przekazuje się:

1) Ministrowi Hutnictwa i Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnienia do ustalania cen zbytu objętych dystrybucją dokonywaną przez podległe im jednostki zbytu

lub handlu importowanych artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych;

2) Ministrowi Przemysłu Chemicznego uprawnienia do ustalania importowanych artykułów branży chemicznej.

§ 4. 1. Ceny zbytu artykułów, o których mowa w § 2, należy uzgodnić z ministerstwem (centralnym zarządem), któremu podlegają wyłączni lub główni nabywcy. Jeżeli artykuły te objęte są dystrybucją dokonywaną przez jednostki zbytu lub handlowe (sprzedawane przez te jednostki lub na ich zlecenie) podległe innemu ministrowi, to cenę należy uzgodnić z jednostką zbytu lub handlu będącą głównym dystrybutorem danego artykułu.

2. Niezgłoszenie uwag co do projektowanej ceny w terminie 20 dni od doręczenia wniosku uważa się za akceptację proponowanej ceny.

§ 5. 1. Ceny zbytu artykułów oraz robót (usług), o których mowa w §§ 1 i 2, ustalane będą na zasadach określonych w uchwale nr 957 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen na środki produkcji wytwarzane przez przemysł wielki i średni oraz opłat za roboty wykonywane przez tenże przemysł (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-63, poz. 823).

2. Ceny artykułów i usług przeznaczonych na eksport, jak i ceny artykułów pochodzących z importu, na które nie ma obowiązujących cen w obrocie krajowym, ustalane będą w trybie i zgodnie z zasadami określonymi w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 81 z dnia 31 maja 1955 r. w sprawie sposobu i trybu ustalania cen na niektóre artykuły pochodzące z importu lub przeznaczone na eksport oraz opłat za usługi świadczone w obrocie zagranicznym za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

3. W razie gdy ceny artykułów ustalone zostały wyłącznie w oparciu o planowany koszt własny (bez uwzględnienia